

Saa længe nævnte Ejendomme forblive Fæste, paahviler Forrentningen af Prioritetsobligationerne den faktiske Besidder af Fæstegodset.

Fæstetvang ophæves, men samtidigt ogsaa den Besidderne ifølge Lov af 19. Februar 1861 tilkommende Ret til at inddrage for 9 solgte Fæstegaarde under Hovedgaarden den 10de.

Idet Fæstetvang ophæves og de $\frac{7}{10}$ af Godsets Værdi prioriteres til Stat og Kommune, skulle de resterende $\frac{3}{10}$ af disse Ejendommers Værdi fordeles saaledes:

$\frac{1}{10}$ tilfalder den faktiske nuværende Herlighedsejer.

$\frac{1}{10}$ tilfalder Kommunen.

$\frac{1}{10}$ tilfalder Staten.

Idet Fæstegodset overgaar som fri Ejendom til Herlighedsbesidderen bestemmes dog, at Fæsteren skal have Ret til at faa sin Besiddelse sig tilskødet som fri Ejendom til den takserede Værdi med de paahvilende Prioriteter og med Fritagelse for at svare Rente til det offentlige og til Herlighedsejeren af de dem tilkommende $\frac{3}{10}$, saa længe han eller hans Enke er i Live, men hvorefter disse $\frac{3}{10}$ blive at forrente med 4 pCt. aarlig og med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel at udbetale til en Termin.

For saa vidt som et Fæstested grænser umiddelbart op til en Hovedgaard, skal Herlighedsejeren dog være berettiget til at modsætte sig dens Salg imod at tilsvare det offentlige 4 pCt. Rente af de $\frac{3}{10}$ af Værdien.

Jagtretten skal for det nuværende Fæstegods forbeholdes den nuværende Herlighedsejer for hans Levetid og for hans nærmeste Efterfølger som Besidder af Hovedgaarden.

For saa vidt som en Fæster ikke gør Brug af fornævnte ham givne Ret til Overtagelse af Fæstet som fri Ejendom, da overgaar den ved hans og Enkes Død som fri Ejendom til Besidderen mod Forrentning af 1ste og 2den Prioritet og kun underkastet de almindelige Regler for Ejendomsret, men imod, at Besidderen udbetaler til Staten den den tilkommende $\frac{1}{10}$ af Værdien og til Kommunen den samme tillagte $\frac{1}{10}$, dog, om Staten forlanger det, efter ny Taksation.

C.

Overgangsbestemmelser.

§ 24.

Der bliver at udarbejde Regler for de forskellige Kreditforeningers (Land-, Husmands-, Industri-) Overgang til ensartede Statutter og for de nuværende Hypotekforeningers Indordning under denne Lov.

Ligeledes Overgangsbestemmelser for Amortisation af de Behæftelser, der muligt hæfte paa Ejendommene i saa stor Udstrækning, at de kunne træde hindrende i Vejen for den ved nærværende Lov for saavel Ejerne som for Landets Kreditforhold heldigere Ordning (hvorom i øvrigt henvises til det af Forslagsstilleren den 5. Decbr. 1901 i Folketinget indbragte „Forslag til Lov om forskellige Skatteforhold“ §§ 14 o. fl.)